

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 16C/163/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1110231333
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Doricová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2015:1110231333.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v Bratislave v konaní pred sudkyňou JUDr. Zuzanou Doricovou v právnej veci navrhovateľa v 1. rade : Lawyer Partners a.s., Prievozská 37, 821 09 Bratislava, IČO: 35 944 471, v 2. rade : Lawyers Group s.r.o., Prievozská 37, 821 09 Bratislava, IČO: 46 524 185 obaja v zastúpení: Fridrich Paľko s.r.o., Grösslingova 4, 811 09 Bratislava proti odporcovi Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné nám. 13, 813 06 Bratislava o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy takto

rozhodol:

Súd návrh v celom rozsahu zamietá.

Súd odporcovi náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Návrhom doručeným Okresnému súdu Bratislava I dňa 14.07.2010 sa navrhovateľ v 1. rade domáhal voči odporcovi vydania medzitýmneho rozsudku, ktorým mal súd určiť, že odporca je zodpovedný za škodu, ktorá vznikla navrhovateľovi v 1. rade nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Veľký Krtíš, pretože tento neprijal návrhy navrhovateľa na začatie občianskeho súdneho konania podané elektronickou formou dňa 24.07.2006 a domáhal, aby súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť mu sumu spolu vo výške 11.357.258,01 eur titulom náhrady škody a nemajetkovej ujmy.

Navrhovateľ v 1. rade návrh odôvodnil tým, že dňa 15.07.2005 v súlade so svojim podnikateľským zámerom uzatvoril so Slovenským rozhlasom rámcovú zmluvu o postúpení pohľadávok. O platnosti danej zmluvy a o zachovaní jej právnych účinkov rozhodol dňa 20.10.2008 Okresný súd Bratislava I v konaní sp. zn. 7C 144/2006. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 05.11.2008. Predmetom rámcovej zmluvy bolo postúpenie pohľadávok nezaplatených koncesionárskych poplatkov postupom Slovenský rozhlas na postupníka Lawyer Partners a.s. Dňa 20.09.2005 došlo k uzavretiu Realizačnej zmluvy č. 1, podľa ktorej došlo k postúpeniu 265.362 pohľadávok Slovenského rozhlasu z koncesionárskych poplatkov na navrhovateľa za uhradenú odplatu v sume 91.619.930,- Sk. Konkretizácia pohľadávok bola zachytená na CD nosiči, ktorý odovzdal postupca postupníkovi tak ako to potvrdzuje Protokol o odovzdaní hmotného nosiča informácii so zoznamom postúpených pohľadávok k realizačnej zmluve č. 1 zo dňa 20.09.2005. Dňa 27.01.2006 došlo k uzavretiu Realizačnej zmluvy č. 2, podľa ktorej došlo k postúpeniu 90.555 pohľadávok Slovenského rozhlasu z koncesionárskych poplatkov na navrhovateľa za uhradenú odplatu v sume 14.136.760,- Sk. Konkretizácia pohľadávok bola zachytená na CD nosiči, ktorý odovzdal postupca postupníkovi tak ako to potvrdzuje Protokol o odovzdaní hmotného nosiča informácii so zoznamom postúpených pohľadávok k realizačnej zmluve č. 2 zo dňa 13.03.2006.

Navrhovateľ sa stal na základe záväzkovo - právneho vzťahu oprávneným vlastníkom 355.917 pohľadávok z koncesionárskych poplatkov. Každá pohľadávka je tvorená istinou, ktorá predstavuje nezaplatený koncesionársky poplatok za používanie rozhlasového prijímača a príslušenstvom, ktoré

predstavuje majetkovú sankciu za nesplnenie povinnosti riadne a včas zaplatiť koncesionársky poplatok - poplatok z omeškania.

Koncesionárske poplatky boli v čase postúpenia upravené zákon č. 212/1995 Z.z., ktorý bol viackrát novelizovaný. Navrhovateľovi sa podarilo na základe zhody na kompromisnom riešení uzavrieť s množstvom dlžníkov dohodu o novácií ich záväzkov vyplývajúcich z neuhradených koncesionárskych poplatkov. Voči dlžníkom, ktorí z rôznych subjektívnych dôvodov odmietli uzatvoriť dohody o novácií, navrhovateľ v záujme ochrany svojich majetkových práv postupoval súdnou cestou a podal na viaceré okresné sudy žaloby na plnenie podľa procesných pravidiel upravených Občianskym súdnym poriadkom. Navrhovateľ legitímne očakával, že sudy po oboznámení sa so skutkovým a právnym stavom vecí a po vykonanom dokazovaní deklaratórne rozhodnú o povinnosti dlžníkov zaplatiť mu nárokové pohľadávky. Vzhľadom na veľký počet dlžníkov a teda veľký počet žalôb sa navrhovateľ rozhodol urobiť svoje podania elektronickými prostriedkami. S využitím počítačového systému spracoval žalobné návrhy a umiestnil ich na optické nosiče Digital Versatile Disc (DVD), ktoré spolu s vysvetľujúcim sprievodným listom zaslal na miestne a vecne príslušné okresné sudy. Napriek tomu, že zaslané žaloby boli bez formálnych väd a zvolený spôsob podania bol realizovaný v súlade so zákonom niektoré okresné sudy ich odmietli prijať a vrátili ich navrhovateľovi.

Uplatnenej náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy sa navrhovateľ domáha v dôsledku nezákonného úradného postupu Okresného súdu Veľký Krtíš. Navrhovateľ postupoval podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. a požiadal Ministerstvo spravodlivosti SR o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, ktoré však na žiadosť navrhovateľa nereagovalo.

Vo veci nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Veľký Krtíš navrhovateľ uviedol, že Okresný súd Veľký Krtíš odmietol prijať podania navrhovateľa zo dňa 24.07.2006 urobené elektronickými prostriedkami. Navrhovateľ žaloby na vydanie platobných rozkazov vrátane príloh doručil Okresnému súdu Veľký Krtíš, pričom podanie urobil v zmysle § 42 ods.1 Občianskeho súdneho poriadku elektronickými prostriedkami obsahujúcimi elektronické dokumenty - žaloby - podpísané zaručeným elektronickým podpisom. Spolu so žalobami na vydanie platobných rozkazov vrátane príloh navrhovateľ Okresnému súdu Veľký Krtíš zároveň doručil Sprievodný list k návrhu, v ktorom súd informoval o urobenom podaní, zvolenej forme a obsahu optického nosiča DVD. Na podanie reagoval Okresný súd Veľký Krtíš listom, ktorým navrhovateľovi oznámil, že nemá k dispozícii elektronickú podateľňu, v dôsledku čoho nespĺňa podmienky zákona č. 215/2002 Z.z. o elektronickom podpise a preto vracia navrhovateľovi elektronické dokumenty uchované na DVD nosičoch. Na stanovisko Okresného súdu Veľký Krtíš navrhovateľ reagoval písomne a trval na prijatí svojho podania, pretože bolo uskutočnené v súlade so zákonom teda v súlade s § 42 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Navrhovateľ upozornil Okresný súd Veľký Krtíš na nutnosť postupovať v súlade s relevantnými primárnymi a sekundárnymi normatívnymi aktami a prijať podanie urobené elektronickými prostriedkami podpísané zaručeným elektronickým podpisom a súčasne podľa § 132 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 543/2005 Z.z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Špeciálny súd a vojenské sudy pri prijímaní podaní urobených elektronickými prostriedkami podpísaných zaručeným elektronickým podpisom postupovať podľa osobitných predpisov a takto prijaté podanie odovzdať podateľni na ďalší postup podľa § 129 cit. vyhlášky.

Postup Okresného súdu Veľký Krtíš bol nezákonný, navrhovateľovi bolo postupom Okresného súdu Veľký Krtíš zabránené, aby sa dovolal ochrany svojich legitímnych majetkových práv v občianskom súdnom konaní. O nezákonnosti postupu Okresného súdu Veľký Krtíš predstavujúceho porušenie základného práva poškodeného na prístup k súdu právoplatne rozhodol Ústavný súd Slovenskej republiky nálezom zo dňa 24.06.2008 sp.zn. II.ÚS 148/08.

Navrhovateľovi vznikla materiálna škoda z viny okresného súdu a v priamej príčinnej súvislosti s jeho protiprávnym konaním, ktorá spočíva v zániku majetkových práv, pretože došlo k premlčaniu práv na zaplatenie súdne uplatnených pohľadávok a ich príslušenstva, v ušlom zisku, pretože navrhovateľ nemohol po dobu dlhšiu ako dva roky podnikateľsky zužitkovať finančné prostriedky, ktoré by nadobudol prevodom alebo úhradou súdne uplatnených pohľadávok, v úročení finančného kapitálu poškodeného, pretože mal a stále má bez akéhokoľvek výnosu viazaný finančný kapitál, ktorý investoval do nákupu súdne uplatnených pohľadávok, v nákladoch navrhovateľa, pretože musel bez akejkolvek náhrady vynaložiť náklady na ochranu svojho práva na prístup k súdu a na ochranu majetkových práv. Nemajetková ujma spočíva v satisfakcii, pretože z viny okresného súdu a v priamej príčinnej súvislosti s jeho protiprávnym konaním navrhovateľ utrpel masívny a mnohokrát sa opakujúci zásah do základných práv, najmä práva na prístup k súdu a práva vlastníť majetok.

Navrhovateľ si uplatnil náhradu majetkovej škody vo výške 10.533.383,12 eur, ktorá bola spôsobená porušením práva na prístup k súdu tým, že došlo k premlčaniu práv na zaplatenie pohľadávok

navrhovateľa, čo spôsobilo nevymáhateľnosť týchto pohľadávok a zánik majetkových práv navrhovateľa vo vzťahu k istine. Škoda vo výške 10.533.383,12 eur je súčtom majetkovej škody na istine pohľadávok 2.944,30 eur a na príslušenstve pohľadávok - poplatku z omeškania vo výške 10.530.438,82 eur.

Škoda na istine pohľadávok vo výške 2.944,30 eur je sumou jednotlivých pohľadávok, ktoré boli uplatnené návrhmi na začatie konania podané súdu dňa 24.07.2006. Okresný súd neprijatím návrhov vylúčil účinok § 112 veta prvá Občianskeho zákonníka, čím spôsobil plynutie premlčacej doby vo vzťahu k majetkovým právam navrhovateľa, bezdôvodne vystavil navrhovateľa reálnemu riziku zamietnutia podaných návrhov v prípadoch ak odporca uplatní námietku premlčania.

Obava navrhovateľa o reálne vymożenie legálne nadobudnutých pohľadávok sa naplnila keď všetky práva na zaplatenie pohľadávok, ktoré si navrhovateľ uplatnil elektronickým podaním na okresnom súde sú premlčané.

Škoda na príslušenstve pohľadávok - poplatku z omeškania predstavuje sumu vo výške 10.530.438,82 eur. Navrhovateľ, aby mohol vymáhať poplatky z omeškania musel najprv uplatniť postup upravený v rozhodnom čase platným § 9 zákona č. 212/1995 Z.z. a musel dodržať postup podľa § 8 zákona č. 212/1995 Z.z., aby mohol prísúpiť k uplatneniu práva na poplatok z omeškania uplatniť právo na úhradu pohľadávky z koncesionárskeho poplatku na súde. Okresný súd však jeho návrh, ktorým uplatňoval právo na úhradu pohľadávky z koncesionárskeho poplatku neprijal a tým spôsobil premlčanie práva na zaplatenie pohľadávky z koncesionárskeho poplatku a zamedzil uplatňovanie súvisiaceho práva na poplatok z omeškania. Okresný súd teda spôsobil i materiálnu škodu vo výške poplatku z omeškania.

Škoda vo výške 526.669,14 eur, ktorej náhradu si navrhovateľ uplatnil predstavuje ušlý zisk, pretože navrhovateľ nemohol po dobu dlhšiu ako dva roky podnikateľsky zužitkovať finančné prostriedky, ktoré nadobudol prevodom alebo úhradou súdne uplatnených pohľadávok a ich príslušenstva. Suma 526.669,14 eur je sumou ušlého zisku navrhovateľa, ktorý viaže na blokáciu finančného majetku vyjadreného v súdne uplatnených pohľadávkach a ich príslušenstve.

Súdy začali spracúvať agendu poškodeného t.j. začali s konaním o návrhoch poškodeného až po rozhodnutí Ústavného súdu SR konať v jednotlivých veciach. Od podania každého návrhu na začatie konania do jeho registrácie uplynulo objektívne viac ako dvojročné obdobie nečinnosti. Počas tohto obdobia okresné sudy bez právne relevantného dôvodu nekonali o návrhoch a blokovali jeho finančné prostriedky vyjadrené v majetkových právach (pohľadávkach). Ak by sudy konali v primeranej lehote, došlo by k prejednaniu a meritórnemu rozhodnutiu vecí v primeranej lehote, navrhovateľ mohol speřažené pohľadávky s príslušenstvom investovať minimálne formou vkladu na termínovaný účet v banke, čím by mu priniesol zisk v podobe úroku. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky k 01.01.2009 - 2,50% p.a.

Škoda vo výške 147,20 eur predstavuje úročenie finančného kapitálu poškodeného, ktorý je doposiaľ umřtvený v neprejednaných súdne uplatnených pohľadávkach. Ak by súd postupoval dôsledne podľa procesných pravidiel došlo by k prejednaniu a meritórnemu rozhodnutiu vecí v primeranej lehote a investovaný finančný kapitál by sa podľa podnikateľského plánu poškodeného zužitkoval a transformoval na profit. Okresný súd zmaril finančnú investíciu poškodeného, ktorá mohla byť bez akéhokoľvek rizika minimálne zúročená formou vkladu na terminovanom účte v banke.

Škoda vo výške 27.118,54 eur bola spôsobená vynaložením finančných prostriedkov na ochranu legitímnych práv navrhovateľa t.j. na úhradu poplatkov, trov právneho zastúpenia, nákladov na telekomunikačné, poštovné, administratívne a tmočnícke výdaje. Táto suma pozostáva zo sumy 26.691,03 eur (804.094,- Sk) t.j. zo sumy z nákladov a výdavkov vynaložených na vnútroštátnej úrovni ako trovy právneho zastúpenia zaplatené JUDr. Miroslavovi Pavelkovi, za právne služby poskytnuté navrhovateľovi v rámci zastupovania pred okresným súdom, keď sa jedná o 409 žalôb x 1.964,- Sk = 804.094,- Sk. Suma 1.946,- Sk predstavuje výpočet náhrady trov právneho zastúpenia za 3 úkony právnej služby á 500,- Sk - príprava a prevzatie právneho zastúpenia, písomné podanie vo veci samej - predsúdna upomienka, spracovanie písomného podania - návrh na vydanie platobného rozkazu a 2 x reřijný paušál á 150,- Sk, 1 x reřijný paušál á 164,- Sk.

Ďalej zo sumy 427,51 eur predstavujúcej trovy právneho zastúpenia zaplatené JUDr. Miroslavovi Pavelkovi a JUDr. Jaroslavovi Fridrichovi za právne služby poskytnuté navrhovateľovi v rámci zastupovania pred Ústavným súdom Slovenskej republiky.

Navrhovateľom uplatnená náhrada nemajetkovej ujmy vo výške 269.940,- eur je sumou všetkých čiastkových nárokov navrhovateľa, ktoré sa viažu na porušenie práva na prístup k súdu v 409 prípadoch, pričom navrhovateľ žiadal o priznanie 660,- eur za každé jednotlivé porušenie základného práva. Podľa navrhovateľa ním uplatnená výška nemajetkovej ujmy je spravodlivou satisfakciou za mnohonásobné a výrazné porušovanie práva na prístup k súdu, ktoré spôsobilo navrhovateľovi trvajúci stav nespravodlivosti a právnej neistoty. Navrhovateľ za každé jednotlivé porušenie základného práva

žiada 660,- eur pričom sa opiera o prax, tradície a poukazuje na priznanie zadosťučinenia v iných veciach pred Ústavným súdom Slovenskej republiky. Mnohonásobné a výrazné porušenie práva na prístup k súdu spôsobilo navrhovateľovi stav právnej neistoty a nespravodlivosti, stratu šancí pred vnútroštátnym súdom vo vzťahu ku každému návrhu a to vzťahu ku každému podanému návrhu t.j. ku každému konaniu, výsledkom, ktorého malo byť deklaratórne rozhodnutie súdu o majetkovom práve navrhovateľa. Vzhľadom k okolnostiam danej veci mal navrhovateľ za to, že len konštatovanie porušenia základného práva nie je dostatočným zadosťučinením. Je odôvodnené priznať navrhovateľovi aj náhradu nemajetkovej ujmy.

Okresný súd Bratislava I dňa 24.10.2011 vec podľa § 105 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku postúpil Okresnému súdu Veľký Krtíš, ako súdu miestne a vecne príslušnému na prejednanie veci podľa § 84 v spojení s § 85 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku keď navrhovateľ vystupuje na Okresnom súde Bratislava I v rôznych veciach opätovne a miestne príslušným súdom konať vo veci je Okresný súd Veľký Krtíš, nakoľko skutočnosť, ktorá zakladá uplatnené právo na náhradu škody nastala v jeho obvode.

Navrhovateľ voči postúpeniu veci Okresnému súdu veľký Krtíš podal dňa 13.10.2011 námietky a s postúpením veci nesúhlasil.

Okresný súd Veľký Krtíš vec na rozhodnutie v zmysle § 105 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku predložil Krajskému súdu v Banskej Bystrici.

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 13NcC/46/2011-134 zo dňa 02. novembra 2011 rozhodol tak, že námietky navrhovateľa proti postúpeniu veci Okresným súdom Bratislava I Okresnému súdu Veľký Krtíš sú dôvodné a určil, že miestne príslušným súdom je Okresný súd Bratislava I.

Odporca sa k návrhu navrhovateľa vyjadril písomne a žiadal návrh navrhovateľa ako neopodstatnený v celom rozsahu zamietnuť, keď navrhovateľ nepreukázal splnenie základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z..

Odporca k nesprávne úradnému postupu Okresného súdu Veľký Krtíš uviedol, že je pravdou, že okresný súd neprijal podania navrhovateľa urobené elektronickými prostriedkami pre technickú nepripravenosť. K nesprávne úradnému postupu malo dôjsť dňa 24.07.2006 a teda ak navrhovateľovi mala vzniknúť škoda neprijatím návrhov na začatie konania, lehota na uplatnenie nároku uplynula dňa 24.01.2010. Návrh vo veci samej bol podaný dňa 14.07.2010 a z toho dôvodu odporca vzniesol z opatrnosti námietku premlčania nároku s poukazom na § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z..

Vo vzťahu k uplatnenej náhrade škody odporca uviedol, že pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody je nevyhnutné preukázať existenciu škody. Podľa názoru odporca však navrhovateľ existenciu škody nepreukázal keď nároky, ktoré si uplatňuje navrhovateľ je možné považovať za hypotetické a podľa názoru odporcu navrhovateľ ani nebude schopný produkovať dôkazy preukazujúce vznik škody a to z dôvodov

1. forma podania, keď podľa § 42 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku podanie možno urobiť písomne, ústne do zápisnice, elektronickými prostriedkami alebo telefaxom. Navrhovateľovi nič nebránilo, aby svoje návrhy doručil súdu aj v inej forme ako práve elektronickými prostriedkami, ak mal reálny záujem na uplatnení pohľadávok súdnou cestou. Navrhovateľ svojim konaním už od počiatku nepredchádzal riziku vzniku škody, nevyužil iné spôsoby podania svojich návrhov a ak by mu aj škoda neprijatím návrhom súdom vznikla, je potrebné zohľadniť § 415 a § 417 Občianskeho zákonníka.

2. premlčanie, keď nie je pravdivé tvrdenie navrhovateľa, že došlo k zániku jeho majetkových práv z dôvodu ich premlčania, keďže majetkové práva premlčaním nezanikajú a nezaniká ani nárok na ich uplatnenie. Pri návrhoch, ktoré navrhovateľ podal na okresnom súde v uvedený deň 24.07.2006 je možné konštatovať, že občiansko súdne konanie bolo začaté dňom doručenia návrhu na začatie konania, ak návrh spĺňal náležitosti podľa § 79 Občianskeho súdneho poriadku. Tento účinok prípadný nesprávny úradný postup nemohol vylúčiť, v dôsledku čoho aj konania, ktoré chcel navrhovateľ vyvolať návrhmi na začatie konania vo forme podaní urobených elektronickou formou, boli začaté dňom doručenia príslušného nosiča bez ohľadu na to, či ich súd prijal alebo nosič z dôvodu technickej nepripravenosti vrátil navrhovateľovi, pre posúdenie včasnosti uplatneného nároku je teda rozhodujúci okamih podania návrhov na súd. Odporca v tejto súvislosti poukázal i na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 148/08 zo dňa 24.06.2008 z ktorého je nepochybné, že v zmysle tohto rozhodnutia na zabezpečenie nápravy mali byť navrhovateľove návrhy zaregistrované tak, ako keby boli podané ku dňu, kedy ich navrhovateľ predložil súdu po prvýkrát.

3. postoj navrhovateľa, keď z vyjadrení okresných súdov vyplýva, že postup navrhovateľa vo veci nenasvedčoval tomu, že by mal záujem o úspešné uplatnenie predmetných nárokov súdnou cestou. Súdny po zavedení elektronickej podateľne opakovane vyzývali navrhovateľa o dodatočné predloženie návrhov, avšak bezvýsledne, pričom súdy boli ochotné prijať tieto návrhy s právnymi účinkami zachovanými podľa pôvodného dátumu doručenia. Okresný súd Veľký Krtíš po náležitom technickom zabezpečení viackrát vyzýval právneho zástupcu navrhovateľa na predloženie DVD nosiča obsahujúceho návrhy na začatie konania ale bezúspešne. Odporca tiež poukázal na tú skutočnosť, že súdy, ktoré navrhovateľovi pôvodne predložené DVD nosiče nevrátili a následne ich prijali a oboznámili sa s ich obsahom zistili, že návrhy vykazujú viaceré procesné nedostatky (nesprávne uvedené mená a adresy odporcov, neúplné listinné doklady - bez dátumov a podpisov) a ani v jednej veci neboli zaplatené súdne poplatky. Súdny odstraňovali nedostatky podaní a podanie, ktoré neboli doplnené a nebolo možné na ich základe v konaní pokračovať, súdy odmietli a v ostatných prípadoch konania zastavili pre nezaplatenie súdnych poplatkov. Je otázne či navrhovateľ, ktorý sa na konanie v merite veci vôbec nesústredil mal resp. má na uplatňovaní svojich nárokov na zaplatenie koncesionárskych poplatkov skutočný záujem alebo mu od začiatku ide o využitie možnosti uplatnenia nárokov na odškodnenie na Ústavnom súde SR, ELP alebo nároku na náhradu škody voči štátu podľa zákona č. 514/2003 Z.z..

4. vymožitelnosť pohľadávok keď navrhovateľ na preukázanie vzniku škody by musel produkovať dôkazy preukazujúce pri každej individuálnej pohľadávke a) existenciu odporcu (z vyjadrenia súdov vyplynulo, že odporcom tak ako ich označil navrhovateľ sa nepodarilo doručovať písomnosti a teda nie je zrejme či tieto subjekty existovali), b) právoplatné rozhodnutie súdu o zamietnutí návrhu pre vznesené námietku premlčania, c) vymožitelnosť pohľadávky od odporcu v čase kedy malo dôjsť k predpokladanému vydaniu platobného rozkazu resp. rozhodnutia súdu. Bez preukázania týchto skutočností nie je možné hovoriť o vzniku škody ani v prípade ak by mal súd za preukázané, že postupom okresného súdu došlo k premlčaniu pohľadávok, čo však odporca namietala.

odporca nemôže niesť zodpovednosť a nahrádzať navrhovateľovi materiálnu škodu uplatnenú v tomto konaní pretože navrhovateľ vznik škody nepreukázal a nie je možné predpokladať, že ju preukáže. nedôvodný je nárok navrhovateľa na náhradu škody vo výške 10.533.383,12 eur odôvodňovaný premlčaním nárokov, nakoľko k premlčaniu nárokov konaním na súde nedošlo. Poukázal i na tú skutočnosť, že navrhovateľ sa domáhal návrhmi od odporcov zaplatenie len istiny a nie poplatkov z omeškania, ktorých náhradu si však v tomto konaní uplatňuje. Navrhovateľ nepreukázal ani dôvodnosť škody 523.669,14 eur, ktorá má vyjadrovať ušlý zisk, škody 147,20 eur, ktorá vyjadruje úročenie finančného kapitálu navrhovateľa ako ani v nákladoch na súdne spory. Nároky nemôžu byť opodstatnené už len preto, že zatiaľ neprebíha meritórne konanie a ani jedna uplatnená pohľadávka nebola právoplatne prisúdená takže nie je zrejme či nároky navrhovateľa sú legitímne a či bude v konaniach úspešný. Samotné prejednanie veci v primeranej lehote nezaručuje reálnu vymožitelnosť priznaných prostriedkov a nie je teda zrejme, kedy by jednotlivé pohľadávky v skutočnosti zo strany odporcov boli zaplatené, či by vôbec k zaplateniu došlo. Nie je možné reálne stanoviť termín, od ktorého by navrhovateľ finančné prostriedky teda mohol využívať a akýkoľvek takto uplatňovaný zisk je hypotetický. Vo vzťahu k uplatnenej náhrade nákladov navrhovateľa vynaložením finančných prostriedkov na ochranu legitímnych práv t.j. úhradu poplatkov trov zastúpenia nie je odôvodnená. Trovy spojené s konaniami vedenými pred okresným súdom mali a mohli byť uplatnené súčasne s podanými návrhmi a o týchto nárokoch rozhodnuté nebolo. trovy konania pred Ústavným súdom SR boli navrhovateľovi priznané predmetným nálezom.

Vo vzťahu k nároku navrhovateľa na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch odporca poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 148/08 zo dňa 24.06.2008 vo veci sťažnosti navrhovateľa na postup Okresného súdu Veľký Krtíš a uviedol, že ak Ústavný súd SR nevezhľadol dôvody pre priznanie finančného zadosťučinenia navrhovateľovi tak má za to, že navrhovateľovi žiaden nárok na náhradu nemajetkovej ujmy nevznikol pričom vzhľadom na popísané okolnosti prípadu ale najmä neochotu navrhovateľa spolupracovať so súdmi pri vytvorení podmienok na pokračovanie v konaní, nemožno nemajetkovú ujmu priznať. Jej priznanie by bolo v rozpore s § 17 zákona č. 514/2003 Z.z. a aj v rozpore s princípom spravodlivosti.

Vo vzťahu k príčinnej súvislosti ako ďalšiemu predpokladu vzniku zodpovednosti za škodu odporca uviedol, že v danej veci nemožno tvrdiť, že navrhovateľovi vznikla ním uplatnená škoda v priamej príčinnej súvislosti s postupom Okresného súdu Veľký Krtíš.

Odporca podaním doručeným súdu dňa 10.01.2012 vzhľadom na predmet sporu navrhol, aby súd uložil navrhovateľovi zloženie preddavku na trovy konania vo výške vypočítanej podľa § 141a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, nakoľko mal za to, že sú splnené predpoklady na postup v zmysle §

141a ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Odporca sa zároveň vyjadril, že je účastníkom, ktorého majetkové pomery ako dlžníka nemožno usporiadať podľa osobitného predpisu o konkurznom konaní, a preto nie je povinný zložiť preddavok na trovy konania.

Pred začatím konania vo veci samej navrhovateľ podaním doručeným súdu dňa 21.02.2012 označeným ako spresnenie petitu navrhol, aby súd podľa § 95 Občianskeho súdneho poriadku pripustil spresnenie žalobného petitu v časti o zaplatenie istiny tak, že žiadal, aby súd odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi na istine tvorenej sumou koncesionárskych poplatkov 2.944,30 eur, na príslušenstve tvorenom sumou poplatkov z omeškania 10.530.438,82 eur, na príslušenstve tvorenom sumou nákladov spojených s uplatnením istiny 26.691,03 eur a náhradu nemajetkovej ujmy v sume 269.940,- eur.

Navrhovateľ zároveň uviedol, že po spresnení petitu ďalej netrvá na náhrade škody predstavujúcej ušlý zisk vo výške 526.669,14 eur (nárok špecifikovaný v návrhu v časti V. písmeno A bod 2), na náhrade škody predstavujúcej úročenie finančného kapitálu vo výške 147,20 eur (nárok špecifikovaný v návrhu v časti V. písmeno A bod 3) a na náhrade škody uplatnenej za trovy právneho zastúpenia zaplatené právnenému zástupcovi JUDr. Miroslavovi Pavelkovi a JUDr. Jaroslavovi Fridrichovi za právne služby poskytnuté navrhovateľovi v rámci zastupovania pred Ústavným súdom SR vo výške 427,51 eur (nárok špecifikovaný v návrhu v časti VI. písmeno A bod 4).

Navrhovateľom uplatnená náhrada škody po spresnení petitu predstavovala spolu sumu 10.830.014,15 eur a náhrada škody na zaplatení, ktorej navrhovateľ už netrval predstavovala spolu sumu 527.243,85 eur (526.669,14 + 147,20 + 427,51).

Súd podanie navrhovateľa, ktorým žiadal, aby súd aplikoval postup podľa § 95 Občianskeho súdneho poriadku a pripustil spresnenie petitu posúdil podľa obsahu ako späťvzatie návrhu v časti o zaplatenie sumy vo výške 527.243,85 eur, keď navrhovateľ po spresnení petitu sa domáha náhrady škody spolu vo výške 10.830.014,15 eur teda v sume nižšej ako si ju uplatnil v návrhu na začatie konania t.j. v sume 11.357.258,01 eur.

Súd uznesením č.k. 16C 163/2011-164 zo dňa 21. marca 2012 konanie podľa § 96 ods. 1 veta tretia Občianskeho súdneho poriadku v časti návrhu o zaplatenie 527.243,85 eur zastavil a podľa § 95 Občianskeho súdneho poriadku pripustil navrhovateľom požadovanú zmenu petitu návrhu, podľa, ktorého sa navrhovateľ v 1. rade domáhal vydania medzitymneho rozsudku, ktorým súd určí, že odporca je zodpovedný za škodu, ktorá mu vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Veľký Krtíš, pretože tento neprijal návrhy spoločnosti na začatie občiansko súdneho konania podané elektronickou formou dňa 24.07.2006 a vydania rozsudku, ktorým súd uloží odporcovi povinnosť zaplatiť mu

1) na istine tvorenej sumou koncesionárskych poplatkov 2.944,30 eur

2) na príslušenstve tvorenom sumou poplatkov z omeškania 10.530.438,82 eur

3) na príslušenstve tvorenom sumou nákladov spojených s uplatnením istiny 26.691,03 eur a nemajetkovú ujmu 269.940,- eur a nahradiť trovy súdneho konania.

Súd uznesením č. k. 16C/163/2011 - 161 zo dňa 21.03.2012 návrh odporcu na uloženie povinnosti navrhovateľovi zložiť preddavok na trovy konania zamietol.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací na základe odvolania odporcu uznesením č.k. 9Co/164/2012 - 195 zo dňa 30.apríla 2012 rozhodol tak, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa č. k. 16C/163/2011 - 161 zo dňa 21.03.2012 zrušil a vec vrátil tunajšiemu súdu na ďalšie konanie s tým, že je potrebné skúmať či navrhovateľ spĺňa podmienky pre priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov v zmysle ustanovenia § 138 Občianskeho súdneho poriadku a po posúdení tejto otázky následne opätovne rozhodnúť o návrhu odporcu na uloženie povinnosti navrhovateľovi v zmysle § 141a ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

Súd dňa 20.08.2012 vyzval navrhovateľa v 1. rade na preukázanie pomerov navrhovateľa v 1. rade podľa § 141a tretia veta Občianskeho súdneho poriadku a na zaslanie vyplneného tlačiva dokladujúceho jeho majetkové pomery.

Navrhovateľ v 1. rade podaním doručeným súdu dňa 03.09.2012 zotrval na stanovisku, že v danom konaní je vecne oslobodený od súdnych poplatkov podľa § 4 ods. 1 písm. k) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov. Podľa názoru navrhovateľa sa vecné oslobodenie vzťahuje na celé konanie, a preto nie je dôvod, aby bol navrhovateľ posudzovaný z pohľadu

splnenia predpokladov na oslobodenie od súdnych poplatkov. Navrhovateľ v 1. rade argumentoval ďalej tým, že odporca neuviedol žiadne dôvody pre podanie návrhu na zloženie preddavku. Navrhovateľ v 1. rade má za to, že v konaní neboli a ani nebudú vykonávané také dôkazy, ktoré by vyvolali potrebu úhrady na strane štátu, a preto zloženie preddavku na trovy konania považuje za účelové obmedzovanie práva navrhovateľa na prístup k súdu, ako aj práva na súdnu ochranu. Navrhovateľ v 1. rade súdu požadované tlačivo o jeho majetkových pomeroch nepredložil.

Súd uznesením vydaným vyššou súdnou úradníčkou dňa 08.10.2012 č.k. 16C/163/2012 - 228 uložil navrhovateľovi povinnosť zložiť preddavok na trovy konania vo výške 541.500,71 eur na účet tunajšieho súdu do 60 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Navrhovateľ v 1. rade podal v zákonom stanovenej lehote proti uzneseniu č.k. 16C/163/2012-228 zo dňa 08.10.2012 odvolanie a žiadal uznesenie zrušiť z dôvodu, že je v rozpore s ustanovením § 141a ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a so zámerom zákonodarcu, s § 4 ods. 1 písm. k/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov a v súlade s nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I ÚS 112/2012 porušuje právo na spravodlivý súdny proces a súdnu ochranu zakotvené v Ústave Slovenskej republiky a v Dohovore o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Navrhovateľ v 1. rade podaním doručeným súdu dňa 24.10.2012 doplneným podaním doručeným súdu dňa 02.05.2013 navrhol zámenu účastníka konania podľa § 92 ods. 2 a 3 Občianskeho súdneho poriadku tak, že v časti návrhu o náhradu škody spočívajúcej v istine, poplatku z omeškania a náhradu nákladov spojených s uplatnením istiny na miesto doterajšieho navrhovateľa v 1. rade vstúpi do konania ako navrhovateľ v 2. rade spoločnosť Lawyer Group s.r.o.. K podaniu navrhovateľ v 1. rade pripojil Zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 28.06.2014, z ktorej súd zistil, že navrhovateľ v 1. rade postúpil pohľadávku v zmysle čl. I tejto zmluvy vo výške 3.674,90 eur s príslušenstvom vo výške 12.461.352,65 eur, pričom v zmluve je uvedené že spolu to predstavuje sumu 12.487.176,05 eur. Zároveň v zmluve o postúpení pohľadávky v čl. I je uvedené, že bližšia špecifikácia prevádzanej pohľadávky je uvedená v návrhu o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy zo dňa 02.07.2010 v znení spresneného petitu zo dňa 20.02.2012.

Na výzvu súdu navrhovateľ v 1. rade podaním doručeným súdu dňa 15.04.2013 navrhol zmenu návrhu v súvislosti s návrhom na zámenu účastníka konania na strane navrhovateľa s tým, že navrhol, aby súd v konaní pokračoval o zmenenom návrhu teda, aby súd medzitýmnym rozsudkom rozhodol tak, že odporca je zodpovedný za škodu, ktorá vznikla navrhovateľovi v 1. rade nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Veľký Krtíš, pretože tento neprijal návrhy spoločnosti na začatie občianskeho súdneho konania podané elektronickou formou dňa 24.7.2006 a rozsudkom tak, uloží odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi v 2. rade

1) na istine tvorenej sumou koncesionárskych poplatkov 2.944,30 eur

2) na príslušenstve tvorenom sumou poplatkov z omeškania 10.530.438,82 eur

3) na príslušenstve tvorenom sumou nákladov spojených s uplatnením istiny 26.691,03 eur a navrhovateľovi v 1. rade nemajetkovú ujmu 269.940,- eur.

Okresný súd Bratislava I uznesením č.k. 16C/163/2011 - 271 zo dňa 03.06.2013 podľa § 92 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku pripustil, aby do konania vstúpil ako účastník na strane navrhovateľa a to ako navrhovateľ v 2. rade: Lawyer Group s.r.o. a podľa § 95 Občianskeho súdneho poriadku zároveň pripustil navrhovanú zmenu petitu návrhu.

Okresný súd Bratislava I uznesením č.k. 16C/163/2011-294 zo dňa 23.októbra 2013 uložil podľa § 141a ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku na účet tunajšieho súdu do 60 dní od právoplatnosti tohto uznesenia povinnosť zložiť preddavok na trovy konania navrhovateľovi v 1. rade vo výške 13.497,00 eur a navrhovateľovi v 2. rade vo výške 528.003,70 eur. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 4.11.2013.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací uznesením 9Co/657/2013 - 315 zo dňa zo dňa 28.02.2014 odvolanie podané navrhovateľom v 1. a 2. rade proti uzneseniu č.k. 16C/163/2011-294 zo dňa 23.októbra 2013 nakoľko napadnuté uznesenie, ktorým bola uložená povinnosť navrhovateľom zložiť preddavok na trovy konania patrí medzi uznesenie, proti rozhodnutiu, ktorému nie je odvolanie prípustné (§ 202 ods. 3 písmeno q O. s. p.).

Navrhovateľ v 1. a 2. rade v stanovenej lehote preddavok na trovy konania nezaplatil.

Navrhovateľ v 1. a 2. rade podaním doručeným súdu dňa 18.11.2013 navrhol zmenu návrhu s tým, že navrhol, aby súd v konaní pokračoval o zmenenom návrhu teda, aby súd: medzitýmnym rozsudkom rozhodol tak, že odporca je zodpovedný za škodu, ktorá vznikla navrhovateľovi v 1. rade nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Veľký Krtíš, pretože tento neprijal návrhy navrhovateľa v 1. rade na začatie občianskeho súdneho konania podané elektronickou formou dňa 24.7.2006 a je zodpovedná za škodu, ktorá vznikla navrhovateľovi v 1. rade nezákonným rozhodnutím Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II.ÚS 148/08 a rozsudkom rozhodol tak, že uloží odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi v 2. rade

1) na istine tvorenej sumou koncesionárskych poplatkov 2.944,30 eur

2) na príslušenstve tvorenom sumou poplatkov z omeškania 10.530.438,82 eur

3) na príslušenstve tvorenom sumou nákladov spojených s uplatnením istiny 26.691,03 eur.

a navrhovateľovi v 1. rade nemajetkovú ujmu 72.487,70 eur a nahradiť navrhovateľovi v 1. a 2. rade trovy súdneho konania. Zároveň vzal navrhovateľ v 1. rade návrh v časti nemajetkovej ujmy vo výške 197.452,30,-eur späť a žiadal, aby súd v tejto časti konanie zastavil.

Navrhovateľ zároveň v podaní uviedol, že súčet uplatneného nároku na istinu v sume 2.944,30 eur a nároku na nemajetkovú ujmy v sume 72.487,70 eur predstavuje spolu 75.432,00 eur čo neprevyšuje sumu nároku, pri ktorej je prípustné uložiť povinnosť na zloženie preddavku na trovy konania podľa § 141a Občianskeho súdneho poriadku, pretože neprevyšuje sumu 400 násobku životného minima pre jednu plnoletú fyzickú osobu čo je 400 krát 189,83 eur teda 75.932 eur.

Okresný súd Bratislava I uznesením č.k. 16C/163/2011-317 zo dňa 15. mája 2014 konanie v časti návrhu navrhovateľa v 2. rade podľa § 141a ods. 1 veta štvrtá Občianskeho súdneho poriadku zastavil nakoľko navrhovateľ v 2. rade zákonným ustanovením § 141a Občianskeho súdneho poriadku predpísaný preddavok na trovy konania v určenej lehote nezložil a konanie v časti návrhu navrhovateľa v 1. rade o zaplataenie nemajetkovej ujmy v sume 197.452,30 eur zastavil podľa § 96 ods. 1 veta tretia Občianskeho súdneho poriadku.

Súd o návrhu na zmenu časti petitu návrhu navrhovateľa v 1. rade tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi v 1. rade nemajetkovú ujmu v sume 72.487,70 eur nerozhodoval, nakoľko išlo o rozdiel medzi pôvodným nárokom navrhovateľa v 1. rade na náhradu nemajetkovú ujmy v sume 269.940,- eur a časťou nároku, ktorý navrhovateľ v 1. rade zobral späť a podľa obsahu teda nešlo o návrh na zmenu návrhu.

Na základe odvolania navrhovateľa v 2. rade proti uzneseniu súdu č.k. 16C/163/2011-317 zo dňa 15. mája 2014 rozhodol Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd a to uznesením č.k. 6Co/462/2014-334 zo dňa 25. septembra 2014 tak, že uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, ktorou bolo konanie o návrhu navrhovateľa v 2. rade zastavené a v časti trov konania vo vzťahu medzi navrhovateľom v 2. rade a odporcom zrušil a vec vrátil v tom rozsahu na ďalšie konanie.

Súd na pojednávaní konanom dňa 23.03.2015 za prítomnosti účastníkov konania pripustil podľa § 95 Občianskeho súdneho poriadku navrhovateľom v 1. a 2. rade požadovanú zmenu petitu podľa, ktorého mal súd medzitýmnym rozsudkom určiť, že odporca Slovenská republika jej menom Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky je zodpovedná za škodu, ktorá vznikla spoločnosti Lawyer Partners a.s. IČO: 35 944 471 so sídlom Prievozská 37, Bratislava 821 09 nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Veľký Krtíš, pretože tento neprijal návrhy spoločnosti na začatie občianskeho súdneho konania podané elektronickou formou dňa 24.07.2006 a rozsudkom uložiť odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi v 2. rade

1) na istine tvorenej sumou koncesionárskych poplatkov 2.944,30 eur

2) na príslušenstve tvorenom sumou poplatkov z omeškania 10.530.438,82 eur

3) na príslušenstve tvorenom sumou nákladov spojených s uplatnením istiny 26.691,03 eur a

navrhovateľovi v 1. rade nemajetkovú ujmu 72.487,70 eur a nahradiť navrhovateľovi v 1. a 2. rade trovy súdneho konania.

Súd podľa § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku konal a rozhodol vo veci na pojednávaní konanom dňa 26.10.2015 v neprítomnosti odporcu, keď odporca sa na nariadené pojednávanie vo

veci neustanovil, termín pojednávania vzal na vedomie na pojednávani konanom dňa 16.07.2015, svoju neúčasť na pojednávani neospravedlnil a pojednávanie odročil nežiadal.

Podľa názoru súdu v danom prípade súd neodňal odporcovi možnosť konať pred súdom, pretože odňatím možnosti konať pred súdom je potrebné považovať taký postup súdu, ktorý znemožnil účastníkovi konania realizáciu procesných práv a právom chránených záujmov (napríklad právo zúčastniť sa na pojednávani, robiť prednesy, navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom, navrhovať súdu ďalší procesný postup a pod.). K odňatiu možnosti konať pred súdom dôjde len vtedy, ak pochybenie nastalo výlučne na strane súdu a účastník bol pripravený prijímať rozhodnutia súdu, bol pripravený rešpektovať pokyny súdu. V prípade, že účastník sám svojím konaním, o čo ide v prejednávanej veci, znemožní súdu možnosť a zároveň aj zákonnú povinnosť postupovať podľa Občianskeho súdneho poriadku, nemožno hovoriť o pochybení súdu, o odňatí možnosti účastníkovi konať pred súdom (3Cdo 72/2004, 5Cdo 88/2004, 2Cdo 110/2004, 3Cdo 181/2008, 6Cdo 70/2010).

Odporca následne po pojednávani dňa 26.10.2015 podaním doručeným súdu elektroniky dňa 28.10.2015 ospravedlnil neúčasť na pojednávani spôsobenú administratívnym pochybením pri zaznačení nariadeného termínu pojednávania.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom štatutárnych zástupcov navrhovateľa v 1. a 2. rade - JUDr. Daniel Paľko, predseda predstavenstva navrhovateľa v 1. rade a konateľ navrhovateľa v 2. rade, JUDr. Martin Morong, podpredseda predstavenstva navrhovateľa v 1. rade a konateľ navrhovateľa v 2. rade, prednesmi právneho zástupcu navrhovateľa v 1. a 2. rade a prednesmi povereného zástupcu odporcu, oboznámením listinných dokladov - Nález Ústavného súdu SR II. ÚS 148/08-81 zo dňa 24.06.2008, žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 05.11.2009 doručená Ministerstvu spravodlivosti SR dňa 02.12.2009, rozsudok Okresného súdu Bratislava I č.k. 7C 144/2006-326 zo dňa 20.10.2008, právoplatný dňa 05.11.2008, realizačná zmluva č. 2 k Rámcovej zmluve o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 15.07.2005 zo dňa 27.01.2008, realizačná zmluva č. 2 k Rámcovej zmluve o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 15.07.2005 zo dňa 20.09.2005, Rámcová zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 15.07.2005 uzavretá medzi postupcom Slovenský rozhlas a postupníkom BSP Lawyer Partners a.s., úradný záznam napísaný na Okresnom súde v Čadci dňa 26.03.2008, DVD obsahujúce komplexnú identifikáciu pohľadávok navrhovateľa ktoré boli uplatnené návrhmi na začatie súdneho konania, úradný záznam z obsahu DVD nosiča zo dňa 10.01.2011- na CD nosiči sa nachádzajú 4 súbory so zoznamom právnických a fyzických osôb, adresy a počet mesiacov a poplatky z omeškania, znalecký posudok číslo 01/2009 zo dňa 17.02.2009 vypracovaný znalcom Ing. Miloslav Kavický, znalec z odboru elektrotechnika, odvetvie Elektronika, Riadiaca technika, výpočtová technika (hardvér), Odhad hodnoty elektrotechnických zariadení a elektroniky, Počítačové programy (softvér) elektronika, kópia faktúry 3/2006 z 04.04.2006 na sumu 145.638.452,- Sk, č.l. - 383- až -398- výpisy z účtu v banke a príjmové pokladničné doklady, poštové podmienky s účinnosťou od 01.07.2009, vyjadrenie Slovenskej pošty a.s. zo dňa 24.10.2011 o potvrdení dodania doporučenej zásielky, stanovisko Ing. Jozef Kaffka, riaditeľ správy súdu Najvyšší súd SR Spr 213/2012 zo dňa 01.03.2012, kópia zápisnice o pojednávani Okresného súdu Bratislava I v konaní sp. zn. 7C 125/2010 zo dňa 27.10.2011 o výsluchu svedkyne JUDr. Jana Hreňová, oznámenie Okresného súdu Veľký Krtíš Spr 745/15 zo dňa 09.06.2015 doručené súdu dňa 15.06.2015, listinné doklady predložené Okresným súdom Veľký Krtíš č.l. -422- až -450-, listinné doklady predložené navrhovateľom na pojednávani dňa 16.07.2015 č.l. -458- až č.l. -473-a ostatným obsahom spisu a zistil nasledovný skutkový stav:

Navrhovateľ v 1. rade dňa 24.07.2006 doručil Okresnému súdu Veľký Krtíš návrhy na začatie konania - vydanie platobných rozkazov vrátane príloh, pričom podanie urobil elektronickými prostriedkami obsahujúcimi elektronické dokumenty, návrhy podpísané zaručeným elektronickým podpisom. Spolu s návrhmi na vydanie platobných rozkazov vrátane príloh navrhovateľ Okresnému súdu Veľký Krtíš zároveň doručil Sprievodný list k návrhu, v ktorom súd informoval o urobenom podaní, zvolenej forme a obsahu optického nosiča DVD.

Na podanie navrhovateľa v 1. rade reagoval Okresný súd Veľký Krtíš listom zo dňa 26.07.2006, v ktorom uviedol, že v prílohe navrhovateľovi vracia DVD nosič obsahujúci elektronické dokumenty podpísané zaručeným elektronickým podpisom, keďže Okresný súd Veľký Krtíš nemá k dispozícii elektronickú podateľňu a teda nie sú vytvorené podmienky osobitného zákona na prijímanie podania elektronickou formou, prostredníctvom zaručeného elektronického podpisu podľa osobitných predpisov. Oznámenie o vrátení podania bolo navrhovateľovi v 1. rade doručené dňa 27.07.2006.

Na základe sťažnosti navrhovateľa v 1. rade vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu a spravodlivé súdne konanie Ústavný súd Slovenskej republiky Nálezom II. ÚS 148/08-81 zo dňa 24. júna 2008 rozhodol tak, že Okresný súd Veľký Krtíš porušil základné právo navrhovateľa v 1. rade na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd neprijatím jeho podania z 24. júla 2006 urobeného elektronickou formou a podpísaného zaručeným elektronickým podpisom.

Ústavný súd Slovenskej republiky prikázal Okresnému súdu Veľký Krtíš konať vo veci podania navrhovateľa v 1. rade z 24. júla 2006 urobeného elektronickou formou a podpísaného zaručeným elektronickým podpisom podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku a Okresnému súdu Veľký Krtíš uložil povinnosť uhradiť navrhovateľovi v 1. rade trovy právneho zastúpenia v celkovej sume 26.915,72 Sk (893,44 eur) a sťažnosti navrhovateľa v 1. rade vo zvyšnej časti nevyhovel.

Z odôvodnenia nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky vyplýva, že v danom prípade došlo postupom okresného súdu vo veci neprijatia podania sťažovateľa - navrhovateľa v 1. rade z 24. júla 2006 urobeného elektronickou formou a podpísaného zaručeným elektronickým podpisom k takej interpretácii a aplikácii dotknutých právnych predpisov, ktorá nie je zlučiteľná s ústavou t.j. je z ústavného hľadiska neospravedlniteľná a neudržateľná. V dôsledku tohto postupu okresný súd podľa záveru ústavného súdu porušil základné právo navrhovateľa v 1. rade po čl. 46 ods. 1 ústavy a jej právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ústavný súd vzhľadom k tomu, že vyslovil porušenie základného práva navrhovateľa v 1. rade bolo v záujme ochrany jeho práv, aby sa v zmysle čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. d) zákona o ústavnom súde obnovil stav pred porušením označených práv navrhovateľa v 1. rade a preto ústavný súd vydal príkaz okresnému súdu, aby vo veci podania navrhovateľa v 1. rade z 24. júla 2006 opätovne konal podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku. Povinnosťou okresného súdu bolo opätovne sa zaoberať podaním navrhovateľa v 1. rade z 24. júla 2006 ako návrhom na začatie konania, ktorý bol urobený zákonom ustanovenou formou a postupovať vo vzťahu k nemu podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, pričom právne účinky tohto podania zostanú zachované s účinnosťou ku dňu jeho podania. Ústavný súd tiež uviedol, že na tomto zásadnom závere nemôže nič zmeniť prípadná okolnosť, že z technických príčin okresný súd nebude môcť podať navrhovateľovi v 1. rade zaevidovať späť ku dňu jeho doručenia. I tak bude povinnosťou okresného súdu vychádzať z toho, že podanie bolo doručené s účinkami pôvodného doručenia.

Vo veci navrhovateľom v 1. rade uplatneného nároku na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd uviedol, že zohľadňujúc konkrétne okolnosti prípadu považoval samotné deklarovanie porušenia označených práv ako aj príkaz, aby okresný súd opätovne v danej veci konal, ktorým sa garantuje, že práva uplatnené podaním z 24. júla 2006 zostanú navrhovateľovi v 1. rade zachované, za dostatočné na zabezpečenie ochrany označených práv navrhovateľa v 1. rade. Opierajúc sa o skutočnosť, že týmto spôsobom sa obnoví stav pred porušením označených práv navrhovateľa v 1. rade, čo mu umožní zákonom ustanoveným spôsobom domáhať sa práv uvedených v žalobnom návrhu - podaní z 24. júla 2006, čím sa zároveň naplní účel, ktorý navrhovateľ v 1. rade sledoval podaním ústavnej sťažnosti, ústavný súd dospel k záveru, že v danej veci nie je v záujme dovŕšenia ochrany porušených práv navrhovateľa v 1. rade potrebné priznať aj finančné zadosťučinenie a preto v tejto časti návrhu nevyhovel.

Okresný súd Veľký Krtíš po doručení Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 24. júna 2008 II. ÚS 148/08-81, ktorým mu bolo prikázané konať vo veci podania navrhovateľa v 1. rade viackrát navrhovateľa v 1. rade vyzýval na predloženie podania zo dňa 24.07.2006 a to výzvou Spr 492/08 zo dňa 19.08.2008, zo dňa 25.08.2008, zo dňa 30.10.2008, zo dňa 07.07.2009, zo dňa 12.10.2011, zo dňa 20.02.2012, zo dňa 18.05.2012, zo dňa 17.08.2012, zo dňa 03.12.2012, zo dňa 14.01.2013 a zo dňa 07.02.2013.

Navrhovateľ v 1. rade na výzvu Okresného súdu Veľký Krtíš podaním zo dňa 03.08.2008 oznámil Okresnému súdu Veľký Krtíš, že výzvu na predloženie DVD nosiča nie je možné splniť, pretože DVD nosič sa stále nachádza v spise na Ústavnom súde Slovenskej republiky a podaním zo dňa 20.10.2008 oznámil, že vzhľadom ku skutočnosti, že Ústavný súd Slovenskej republiky nevyhovel sťažnosti v časti návrhu vzneseného na základe článku 127 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, je navrhovateľ v 1. rade v rámci ochrany svojich legitímnych práv nútený pokračovať v konaní pred Európskym súdom pre ľudské práva v Štrasburgu a DVD nosiče budú predložené uvedenému medzinárodnému súdu ako dôkazy

Navrhovateľ v 1. rade dňa 09.01.2013 doručil Okresnému súdu Veľký Krtíš štandardný nosič obsahujúci žalobné návrhy spolu s prílohami, ako boli súdu doručené v roku 2006 a to za účelom naplnenia

rozhodnutia ústavného súdu SR resp. Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorý konštatoval, že postup okresného súdu pri prijímaní daných podaní nebol legálny a došlo ním k porušeniu základných práv navrhovateľa v 1. rade.

Okresný súd Veľký Krtíš podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 15.06.2015 oznámil, že dňa 09.01.2013 na Okresný súd Veľký Krtíš napadlo hromadné podanie urobené elektronicky na externom hard disku, ktoré medzi iným obsahovalo 876 návrhov určených pre Okresný súd Veľký Krtíš a 2031 návrhov určených pre Okresný súd Lučenec. Podania boli elektronickou podateľňou zapísané do registra dňa 11.03.2013 a konanie boli ukončené zastavením konania pre nezaplatenie poplatku.

JUDr. Daniel Paľko, predseda predstavenstva navrhovateľa v 1. rade a konateľ navrhovateľa v 2. rade vo svojej výpovedi uviedol, že Okresný súd Veľký Krtíš dodnes od roku 2006 neurobil nič okrem toho, že zastavil konania pre nezaplatenie súdneho poplatku a to i napriek tomu, že súdne poplatky sú premilčané, lebo uplynula doba viac ako 3 roky. Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze výslovne prikázal súdu, aby konal vo veciach s tým, že konanie sa musí vrátiť o 5 rokov späť. Technicky však nie je možné zapísať pôvodné návrhy v elektronickej podateľni späť. Škoda, ktorá bola navrhovateľovi v 1. rade spôsobená je možné rozdeliť do troch kategórií s tým, že prvá je istina, druhá poplatky z omeškania a tretia trovy právneho zastúpenia advokátskej kancelárii. Z dôvodu, že je možné, že by navrhovateľ v 1. rade nebol úspešný v konaniach o zaplatenie koncesionárskych poplatkoch 100%, navrhol vykonať znalecké dokazovanie znaleckým ústavom o posúdenie výšky škody, ktorá bola spôsobená. Istinu koncesionárskych poplatkov navrhovateľ kúpili za 100% svojho nominálu a sú vyčíslené, trovy právneho zastúpenia zaplatil podľa vyhlášky a poplatky z omeškania si mohol uplatniť až po tom keď bude žalovaná istina. Okresný súd veľký Krtíš však znemožnil svojim nesprávnym úradným postupom žalovať istinu a teda poplatky z omeškania si navrhovateľ nikdy neuplatnil. Z dôvodu, že poplatky z omeškania vo forme, ktorú vtedy stanovoval zákon t.j. 5000,- Sk za každý mesiac omeškania splatením, by boli likvidačné pre 99% koncesionárov, navrhovateľ vo výzvach na zaplatenie, vyzýval na nováciu a navrhoval zaplatiť namiesto poplatku z omeškania, ktoré by v tom čase v priemere predstavovali niekoľko 100 tisíc Sk až milión SK, len čiastku 1.000 až 20.000,- Sk. V týchto intenciách zdokladoval i predpokladanú výšku škody. Okrem majetkovej škody navrhovateľa postihla aj nemajetková ujma vo forme odrieknutých a zmarených obchodných príležitostí, ktoré utrpel vďaka neprijatým podaniam podaných elektronicky zaručeným podpisom dňa 24.07.2006. K neprijatiu návrhov došlo napriek tomu, že zákon možnosť podať návrhy zo zaručeným elektronickým podpisom platí od roku 2002. Po medializácii, ktorou vzišlo na svetlo neschopnosť podať žaloby so zaručeným elektronickým podpisom, navrhovateľ prišiel o viacerých významných klientov.

JUDr. Martin Morong, podpredseda predstavenstva navrhovateľa v 1. rade a konateľ navrhovateľa v 2. rade vo výpovedi k zastaveniu jednotlivých konaní na Okresnom súde Veľký Krtíš vo veciach, ktoré boli opätovne doručené tomuto súdu v roku 2013 uviedol, že v súvislosti s týmito konaniami po využití všetkých opravných prostriedkov podal navrhovateľ v 1. rade sťažnosť na Európsky súd pre ľudské práva v Štrasburgu a tento súd sťažnosť prijal na ďalšie konanie. Okresný súd Veľký Krtíš naďalej porušuje práva navrhovateľa a naďalej odmieta podania navrhovateľa a vyhovára sa na nezaplatené súdne poplatky. Konanie Okresného súdu Veľký Krtíš spôsobuje navrhovateľovi ďalšie náklady a výdaje. K nemajetkovej ujme uviedol, že okrem toho, že odstúpili veľkí klienti, bola navrhovateľovi aj mediálne spôsobená ujma ne mene a to tým, že boli považovaní výpalníkov, čo bolo uvedené aj na schôdzi parlamentu.

Navrhovateľ v 1. a 2. rade predložil znalecký posudok číslo 01/2009 zo dňa 17.02.2009 vypracovaný znalcom Ing. Miloslav Kavický, znalec z odboru elektrotechnika, odvetvie Elektronika, Riadiaca technika, výpočtová technika (hardvér), Odhad hodnoty elektrotechnických zariadení a elektroniky, Počítačové programy (softvér) elektronika, ktorý bol vypracovaný na základe objednávky navrhovateľa. Znalec v znaleckom posudku uviedol, že nie je možné z databázového systému, ktorý navrhovateľovi slúži ako dátový sklad vyhotoviť identickú kópiu pôvodných (originálnych) DVD nosičov, ktoré obsahovali identické dokumenty podpísané identickým zaručeným elektronickým podpisom a potvrdené identickou časovou pečiatkou.

Z kópie faktúry č. 3/2006 zo dňa 04.04.2006 vystavenej JUDr. Miroslav Pavelka, advokát, ktorú predložil navrhovateľ v 1. a 2. rade vyplýva, že JUDr. Miroslav Pavelka, advokát vyfaktoval navrhovateľovi v 1. rade dohodnutú odmenu advokáta za poskytnutie právnej pomoci vo veci vymáhania nedoplatkov

na koncesionárskych poplatkov podľa uzavretej mandátnej zmluvy zo dňa 20.09.2005 spolu vo výške 145.638.456,- Sk (4.834.311,09 eur). Odmena je za vypracovanie návrhov na vydanie platobných rozkazov vrátane ďalších právnych úkonov v celkovom počte 74.154 prípadov.

Zo stanoviska Ing. Jozefa Kaffku, riaditeľa správy súdu Najvyšší súd Slovenskej republiky zn. Spr 213/2012 zo dňa 1. marca 2012 vydaného na základe žiadosti navrhovateľa v 1. rade okrem iného vyplýva, že systém elektronickej podateľne prideluje dátum prijatia konkrétneho návrhu súdom zo systémového dátumu servera elektronickej podateľne, ktorý je synchronizovaný s časovými servermi. Systém elektronickej podateľne je uzavretým a zabezpečeným systémom a nie je v ňom možné ľubovoľne určovať, či meniť dátum prijatia návrhu na začatie súdneho konania súdom. Spätné prijatie návrhu na začatie konania k ľubovoľnému dátumu z minulosti v systéme elektronickej podateľne nie je možné, zmena alebo úprava dátumu prijatia návrhu na začatie konania v systéme elektronickej podateľne nie je možná.

Podľa § 1 písmeno a) Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci tento zákon upravuje zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci.

Podľa § 3 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 3 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 4 ods. 1 písmeno a) bod 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu.

Podľa § 27b ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci zodpovednosť za škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona, a za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona, sa spravuje predpismi účinnými do 31. decembra 2008.

Podľa § 9 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom účinným do 31.12.2008 štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieskumy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci účinným do 31.12.2008 právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 17 ods.1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci účinným do 31.12.2008 uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci účinným do 31.12.2008 v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo

nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 18 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci účinným do 31.12.2008 náhrada škody zahŕňa aj náhradu trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

Podľa § 18 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci účinným do 31.12.2008 náhrada škody zahŕňa aj náhradu trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom došlo k nesprávnemu úradnému postupu, ak tieto trovy konania priamo súviseli s nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 18 ods. 3 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci účinným do 31.12.2008 súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia vo výške ustanovenej osobitným predpisom. Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom

Podľa § 19 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci účinným do 31.12.2008 právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia.

Podľa § 19 ods. 3 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci účinným do 31.12.2008 lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

Súd vyhodnotil vykonané dôkazy jednotlivo i v ich vzájomnej súvislosti podľa § 132 Občianskeho súdneho poriadku a dospel k záveru, že návrh navrhovateľa v 1. a 2. rade nie je dôvodný a preto návrh v celom rozsahu zamietol. Navrhovateľ v konaní nepreukázal vznik škody a príčinnú súvislosť medzi vytýkaným nesprávnym úradným postupom a ním uplatnenou škodou.

Podľa citovaných ustanovení zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci ide o prípad objektívnej zodpovednosti štátu za škodu za súčasného splnenia troch podmienok a to:

1. nesprávny úradný postup orgánu štátu
2. existencia škody ako majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch
3. príčinná súvislosť medzi škodou a nesprávnym úradným postupom.

V prípade nesprávneho úradného postupu môže ísť o akúkoľvek činnosť spojenú s výkonom právomoci orgánu verejnej moci, ak pri tomto výkone alebo v súvislosti s ním dôjde k porušeniu pravidiel stanovených právnymi normami pre jeho konanie alebo k porušeniu poriadku, ktorý vyplýva z povahy, funkcie alebo cieľov tejto činnosti. Pre túto formu zodpovednosti je určujúce, že úkony tzv. úradného postupu samy o sebe k vydaniu rozhodnutia nevedú a ak je rozhodnutie vydané, bezprostredne sa v jeho obsahu neprejavia alebo ide o inú nečinnosť orgánu štátu či iné vady v spôsobe vedenia konania. V zmysle ustálenej súdnej judikatúry nesprávny úradný postup je postup, ktorý s rozhodovacou činnosťou priamo nesúvisí, nevyústi do nej a neprejaví sa v obsahu konkrétneho rozhodnutia.

V prejednávanej veci navrhovateľ považoval za nesprávny úradný postup postup Okresného súdu Veľký Krtíš, ktorý neprijal podania navrhovateľa v 1. rade - návrhy na vydanie platobných rozkazov uskutočnené elektronickým podaním so zaručeným elektronickým podpisom, ktoré boli doručené Okresnému súdu Veľký Krtíš dňa 24.07.2006. Navrhovateľ spolu s návrhmi na vydanie platobných rozkazov vrátane príloh Okresnému súdu Veľký Krtíš zároveň doručil Sprievodný list k návrhu, v ktorom súd informoval o urobenom podaní, zvolenej forme a obsahu optického nosiča DVD.

Navrhovateľ návrhy na vydanie platobných rozkazov podal v zmysle § 42 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého v znení do 28.02.2007 podanie možno urobiť písomne, ústne do zápisnice, elektronickými prostriedkami podpísané zaručeným elektronickým podpisom podľa osobitného zákona, telegraficky alebo telefaxom. Podanie obsahujúce návrh vo veci samej, ktoré bolo urobené telegraficky,

treba doplniť písomne alebo ústne do zápisnice najneskôr do troch dní; podanie urobené telefaxom treba doplniť najneskôr do troch dní predložením jeho originálu. Na podania, ktoré neboli v tejto lehote doplnené, sa neprihliada.

Okresný súd Veľký Krtíš podaním zo dňa 26.07.2006 oznámil navrhovateľovi v 1. rade, že v prílohe navrhovateľovi vracia DVD nosič obsahujúci elektronické dokumenty podpísané zaručeným elektronickým podpisom, keďže Okresný súd Veľký Krtíš nemá k dispozícii elektronickú podateľňu a teda nie sú vytvorené podmienky osobitného zákona na prijímanie podania elektronickou formou, prostredníctvom zaručeného elektronického podpisu podľa osobitných predpisov.

Oznámenie o vrátení podania bolo navrhovateľovi v 1. rade doručené dňa 27.07.2006.

Ústavný súd Slovenskej republiky Nálezom II. ÚS 148/08-81 zo dňa 24. júna 2008 rozhodol, že Okresný súd Veľký Krtíš porušil základné právo navrhovateľa v 1. rade na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd neprijatím jeho podania z 24. júla 2006 urobeného elektronickou formou a podpísaného zaručeným elektronickým podpisom, prikázal Okresnému súdu Veľký Krtíš konať vo veci podania navrhovateľa v 1. rade z 24. júla 2006 urobeného elektronickou formou a podpísaného zaručeným elektronickým podpisom podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku a Okresnému súdu Veľký Krtíš uložil povinnosť uhradiť navrhovateľovi v 1. rade trovy právneho zastúpenia v celkovej sume 26.915,72 Sk (893,44 eur) a sťažnosti navrhovateľa v 1. rade v časti uplatneného primeraného finančného zadosťučinenia sťažnosti navrhovateľa v 1. rade nevyhovet.

Ústavný súd skonštatoval, že postupom okresného súdu vo veci neprijatia podania navrhovateľa v 1. rade z 24. júla 2006 urobeného elektronickou formou a podpísaného zaručeným elektronickým podpisom došlo k porušeniu základného práva navrhovateľa v 1. rade podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ústavný súd zároveň vydal príkaz okresnému súdu, aby vo veci podania navrhovateľa v 1. rade z 24. júla 2006 opätovne konal podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku a opätovne sa podaním navrhovateľa v 1. rade z 24. júla 2006 zaoberal ako návrhom na začatie konania, ktorý bol urobený zákonom ustanovenou formou a postupovať vo vzťahu k nemu podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, pričom právne účinky tohto podania zostanú zachované s účinnosťou ku dňu jeho podania. Ústavný súd uviedol, že na tomto zásadnom závere nemôže nič zmeniť prípadná okolnosť, že z technických príčin okresný súd nebude môcť podanie navrhovateľa v 1. rade zaevidovať spätne ku dňu jeho doručenia. I tak bude povinnosťou okresného súdu vychádzať z toho, že podanie bolo doručené s účinkami pôvodného doručenia.

Odporca navrhovateľom namietaný nesprávny úradný postup Okresného súdu Veľký Krtíš nerozporoval, uviedol, že skutočnosť, že odmietnutie prijatia podaní dňa 24.07.2006 je nesprávnym úradným postupom zo strany Okresného súdu Veľký Krtíš nie je sporná.

Súd vykonaným dokazovaním a so zreteľom na vyššie uvedené, keď v konaní nebolo medzi účastníkmi sporné, že zo strany Okresného súdu Veľký Krtíš došlo neprijatím návrhov navrhovateľa v 1. rade uskutočnených elektronickým podaním so zaručeným elektronickým podpisom dňa 24.07.2006 k neprávnomu úradnému postupu, dospel k záveru, že navrhovateľ ním vytýkaný nesprávny úradný postup preukázal.

Druhou podmienkou pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody voči štátu je preukázanie vzniku škody a jej výšky.

Základným predpokladom uplatnenia majetkovej satisfakcie je existencia škody resp. nemajetkovej ujmy a skutočnosť, že došlo k neoprávnenému zásahu a majetková či nemajetková ujma už vznikla.

Škoda predstavuje ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná peniazmi, ušlý zisk spočíva v tom, že nenastalo zväčšenie majetku poškodeného, ktorý by bolo možné, nebyť škodnej udalosti, dôvodne očakávať s ohľadom na predvídateľný sled vecí. Ušlý zisk podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka spočíva v tom, že u poškodeného nedošlo v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, hoci sa tak dalo očakávať s ohľadom na pravidelný beh vecí. Ušlý zisk sa teda prejavuje stratou očakávaného prínosu, teda prospechu, ktorému malo reálne dôjsť, ak by nedošlo ku škodnej udalosti a predstavuje reálne dosiahnuteľný (nie hypotetický) prospech, o ktorý poškodený prišiel.

Súd poukazuje na skutočnosť, že v prejednávanej príhode navrhovateľ v 1. a 2. rade nemohol byť v konaní o náhradu škody v dôsledku ním uvádzaného nesprávneho úradného postupu úspešný z dôvodu, že za daného skutkového stavu neuniesol dôkazné bremeno v súvislosti s preukázaním vzniku

ním uplatnenej majetkovej škody a nemajetkovej ujmy a jej výšky. Navrhovateľ v 1. a 2. rade v priebehu konania nepreukázal vznik škody, ktorej náhrady sa domáhal.

Navrhovateľom uplatnená náhrada majetkovej škody predstavovala náhradu škody vo výške 10.533.383,12 eur a navrhovateľ si ju uplatnil v dôsledku zániku majetkových práv, keď tvrdil, že z viny Okresného súdu Veľký Krtíš a v priamej príčinnej súvislosti s jeho protiprávnym konaním došlo k premlčaniu práv na zaplatenie súdne uplatnených pohľadávok a ich príslušenstva. Uplatnená náhrada škody predstavovala súčet majetkovej škody na istine pohľadávok v sume 2.944,30 eur a na príslušenstve pohľadávok - poplatku z omeškania v sume 10.530.438,82 eur.

Navrhovateľ odôvodňoval škodu vo výške 2.944,30 eur ako sumu vyčíslenú istinami pohľadávok, teda ako sumu, ktorá predstavovala spolu sumu jednotlivých pohľadávok, ktoré boli uplatnené návrhmi na začatie konania podané súdu dňa 24.07.2006. Podľa navrhovateľa neprijatím návrhov okresný súd vylúčil účinok § 112 veta prvá Občianskeho zákonníka čím spôsobil plynutie premlčacej doby vo vzťahu k majetkovým právam navrhovateľa a bezdôvodne vystavil navrhovateľa reálnemu riziku zamietnutia podaných návrhov v prípadoch, ak by jednotliví navrhovateľom označení odporcovia uplatnili námietku premlčania.

Súd sa s tvrdením navrhovateľa nestotožnil a mal za to, že navrhovateľ nijakým spôsobom nepreukázal, že došlo k zániku majetkových práv z dôvodu premlčania. Navrhovateľ jednak ani v jednom prípade nepreukázal, že by čo i len jeden z ním podaných návrhov na začatie konania na Okresnom súde Veľký Krtíš bol z dôvodu vznesenej námietky premlčania v tom ktorom konaní zamietnutý.

Súd v tejto súvislosti poukazuje na skutočnosť, že návrhmi podanými navrhovateľom elektronickou formou dňa 24.07.2006 na Okresný súd veľký Krtíš boli začaté konania dňom doručenia týchto podaní bez ohľadu na to, či ich okresný súd prijal alebo nie. Pre posúdenie včasnosti uplatneného nároku je rozhodujúci okamih podania návrhu na súd k čomu došlo dňa 24.07.2006. I z nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 148/08 nepochybne vyplýva, že povinnosťou okresného súdu je opätovne sa zaoberať podaním navrhovateľa v 1. rade z 24. júla 2006 ako návrhom na začatie konania, ktorý bol urobený zákonom ustanovenou formou a postupovať vo vzťahu k nemu podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, pričom právne účinky tohto podania zostanú zachované s účinnosťou ku dňu jeho podania. Ústavný súd tiež uviedol, že na tomto zásadnom závere nemôže nič zmeniť prípadná okolnosť, že z technických príčin okresný súd nebude môcť podanie navrhovateľa v 1. rade zaevidovať späť ku dňu jeho doručenia, lebo i tak bude povinnosťou okresného súdu vychádzať z toho, že podanie bolo doručené s účinkami pôvodného doručenia.

Z uvedeného je zrejmé, že doručením podaní dňa 24.07.2006 došlo k spočívaniu premlčacej doby a nároky uplatnené týmito návrhmi by mohli byť v dôsledku vznesenej námietky premlčania zamietnuté len v prípadoch ak došlo k premlčaniu nárokov už pred podaním návrhov na súd dňa 24.07.2006.

Zo strany navrhovateľa došlo k uplatneniu nároku ním predpokladanej škody, ktorá by mu mohla vzniknúť, ale len v prípade ak by zo strany súdu boli všetky návrhy na začatie konania o zaplatenie koncesionárskych poplatkov zo strany súdu zamietnuté z dôvodu, že súd ich posúdil ako premlčané. K tomu však nedošlo, navrhovateľ to nepreukázal a ani to netvrdil.

Škodu vo výške 10.530.438,82 eur navrhovateľ odôvodňoval tým, že táto mu vznikla na príslušenstve pohľadávok - poplatku z omeškania, nakoľko, aby navrhovateľ mohol vymáhať poplatky z omeškania musel uplatniť postup upravený v § 9 zákona č. 212/1995 Z.z. v účinnom znení a preto musel navrhovateľ aby mohol pristúpiť k uplatneniu práva na poplatok z omeškania, uplatniť právo na úhradu pohľadávky z koncesionárskeho poplatku na súde. Okresný súd návrhy, ktorými uplatňoval právo na úhradu pohľadávky z koncesionárskych poplatkov neprijal a tým spôsobil premlčanie práva na zaplatenie pohľadávky z koncesionárskeho poplatku a tak zamedzil uplatňovanie súvisiaceho práva na poplatok z omeškania a spôsobil materiálnu škodu vo výške poplatku z omeškania

Podľa § 8 ods. 1 zákona č. 212/1995 Z.z. o koncesionárskych poplatkoch v znení účinnom do 20.02.2006 ak platiteľ poplatku nesplní povinnosť podľa § 3 ods. 3 a 8 alebo povinnosť podľa § 7 ods. 2 a 3, je v omeškani so zaplatením poplatku.

Podľa § 8 ods. 2 zákona č. 212/1995 Z.z. o koncesionárskych poplatkoch v znení účinnom do 20.02.2006 ak je platiteľ poplatku v omeškani so zaplatením poplatku dlhšie ako jeden mesiac odo dňa splatnosti poplatku (§ 3 ods. 3 a 6), vyberateľ poplatkov, Slovenská televízia alebo Slovenský rozhlas písomne vyzve platiteľa na splnenie povinnosti podľa tohto zákona.

Podľa § 8 ods. 3 zákona č. 212/1995 Z.z. o koncesionárskych poplatkoch v znení účinnom do 20.02.2006 ak platiteľ poplatku nesplní povinnosť označenú vo výzve, Slovenská televízia alebo Slovenský rozhlas po uplynutí určenej lehoty uplatní právo na úhradu nedoplatku na príslušnom súde.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 212/1995 Z.z. o koncesionárskych poplatkoch v znení účinnom do 20.02.2006 ak je platiteľ poplatku (§ 3) v omeškaní s platbou dlhšie ako dva mesiace a dodržal sa postup podľa § 8, Slovenská televízia alebo Slovenský rozhlas požiada platiteľa o zaplatenie poplatku z omeškania. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 212/1995 Z.z. o koncesionárskych poplatkoch v znení účinnom do 20.02.2006 poplatok z omeškania podľa ods. 1 je 5 000 Sk u fyzických osôb a 15 000 Sk u právnických osôb za každý, aj len začatý mesiac omeškania, a to za každý prijímač, za ktorý je platiteľ v omeškaní s platbou. Podľa § 9 ods. 3 zákona č. 212/1995 Z.z. o koncesionárskych poplatkoch v znení účinnom do 20.02.2006 ak platiteľ poplatku nezaplatí poplatok z omeškania ani do jedného mesiaca po doručení výzvy na jeho zaplatenie (odsek 2), Slovenská televízia alebo Slovenský rozhlas môže uplatniť svoj nárok na súde. Vo vzťahu k uplatnenému nároku na náhradu škody, ktorá navrhovateľovi vznikla v dôsledku znemožnenia uplatnenia príslušenstva - poplatku z omeškania v jednotlivých veciach súd uvádza, že navrhovateľ nepreukázal dôvodnosť ním uplatnenej sumy, nepreukázal, že by si návrhmi na zaplatenie koncesionárskych poplatkov uplatňoval i príslušenstvo - poplatky z omeškania a nepreukázal ním tvrdenú skutočnosť, že zo strany súdu došlo k zamietnutiu jednotlivých návrhov na začatie konania v dôsledku vznesenej námietky premlčania. Zo strany navrhovateľa i v tomto prípade došlo k uplatneniu nároku náhrady hypotetickej škody, ktorá navrhovateľovi však nevznikla.

Navrhovateľ si ďalej uplatnil náhradu škody vo výške 526.669,14 eur titulom ušlého zisku, keď tvrdil, že z viny okresného súdu a v priamej príčinnej príslušenosti s jeho protiprávnym konaním navrhovateľ nemohol po dobu dlhšiu ako dva roky podnikateľsky zužitkovať finančné prostriedky, ktoré nadobudol prevodom alebo úhradou súdne uplatnených pohľadávok a ich príslušenstva. Navrhovateľ tento nárok odôvodnil tým, že vo všeobecnosti súdy začali spracovávať agendu t.j. začali s konaním o ním podaných návrhoch až po rozhodnutí Ústavného súdu SR. Od podania návrhov na začatie konania do ich registrácie uplynulo viac ako dvojročné obdobie nečinnosti. V prípade ak by súdy konali v primeranej lehote, mohol navrhovateľ speňažené pohľadávky s príslušenstvom investovať minimálne formou vkladu na termínovaný účet v banke, čo by mu prinieslo zisk v podobe úroku minimálne vo výške základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky ktorá bola ku dňu 01.01.2009 vo výške 2,50%. Navrhovateľ ním uplatnenú škodu však čo do výšky nešpecifikoval, nie je zrejme ako k vyčísleniu uplatnenej sumy došiel a na základe akých skutočností, nakoľko o nároku navrhovateľa v tom ktorom konaní nebolo právoplatne rozhodnuté tak, že by navrhovateľovi v 1. rade bol ním uplatnený nárok na zaplatenie koncesionárskych poplatkov právoplatne priznaný. Za daného stavu potom nie je možná ani vyčíslieť ušlý zisk keď nie je možné stanoviť základ nároku, z ktorého by bolo možné reálne vychádzať. I v tomto prípade ide zo strany navrhovateľa o uplatnenie hypotetickej škody, ktorá navrhovateľovi nevznikla.

Vyššie uvedené sa týka i nároku navrhovateľa na náhradu škody vo výške 147,20 eur, ktorú si navrhovateľ uplatnil titulom náhrady za predpokladané úročenie finančného kapitálu, ktorý je doposiaľ umŕtvený v neprejednaných súdne uplatnených pohľadávkach. Podľa navrhovateľa ak by súd postupoval dôsledne podľa procesných pravidiel, došlo by k prejednaniu a meritórnemu rozhodnutiu vecí v primeranej lehote a investovaný finančný kapitál by sa podľa podnikateľského plánu navrhovateľa zužitkoval a transformoval na profit. Súd zmaril finančnú investíciu navrhovateľa, ktorá mohla byť bez akéhokoľvek rizika minimálne zúročená formou vkladu na terminovanom účte v banke pri základnej úrokovej sadzbe Európskej centrálnej banky k 01.01.2009 t.j. vo výške 2,50%. Navrhovateľ ani v tomto prípade neuviedol ako uplatnenú sumu vyčíslil a z akých podkladov vychádzal. Za daného stavu nie je možné reálne určiť v akej výške by finančné prostriedky a či vôbec, by boli navrhovateľovi v jednotlivých konaniach priznané, či by boli od dlžníkov vymožené teda či by boli reálne i navrhovateľovi zaplatené a kedy by mohol nimi navrhovateľ disponovať. Navrhovateľ opäť i v tomto prípade si uplatnil hypotetickú škodu, ktorá mu však nevznikla.

Náhradu škody vo výške 26.691,03 eur (804.094,- Sk) si navrhovateľ uplatňoval titulom náhrady vynaložených finančných prostriedkov na ochranu legitímnych práv navrhovateľa t.j. na úhradu poplatkov, trov právneho zastúpenia, nákladov na telekomunikačné, poštovné, administratívne a tľmočnicke výdaje. Navrhovateľ uvádzal, že k vynaloženiu nákladov došlo z viny okresného súdu a v priamej príčinnej súvislosti s jeho protiprávnym konaním keď bez akejkoľvek náhrady navrhovateľ musel vynaložiť náklady na ochranu svojho práva na prístup k súdu a na ochranu majetkových práv. Išlo o náklady a výdavky vynaložené na vnútroštátnej úrovni spočívajúce v náhrade nákladov za zastupovanie pred okresným súdom ako trov právneho zastúpenia zaplatené právnomu zástupcovi JUDr. Miroslavovi

Pavelkovi, advokátovi za podanie 409 žalôb á 1.964,- Sk = 804.094,- Sk. Suma 1.946,- Sk predstavuje náhradu za 3 úkony právnej služby á 500,- Sk, 2 x režijný paušál á 150,- Sk, 1 x režijný paušál á 164,- Sk.

V tejto súvislosti súd uvádza, že navrhovateľ nepreukázal dôvodnosť ním uplatneného nároku, nakoľko ide o náhradu trov právneho zastúpenia týkajúcich sa jednotlivých konaní, na náhradu, ktorých by mal navrhovateľ v prípade úspechu v tom ktorom konaní nárok od neúspešného odporcu. Nie je teda zrejmé z akých dôvodov by mal náhradu trov konania (trov právneho zastúpenia) znášať štát ako náhradu škody.

Vo vzťahu k uplatnenej náhrade škody spočívajúcej v náhrade trov právneho zastúpenia v rámci zastupovania navrhovateľa v 1. rade pred Ústavným súdom Slovenskej republiky vo výške 427,51 eur, súd uvádza, že o náhrade trov konania v konaní pred ústavným súdom už rozhodol Ústavný súd v Náleze II. ÚS 148/08-81 zo dňa 24. júna 2008, keď Okresnému súdu Veľký Krtíš uložil povinnosť uhradiť navrhovateľovi v 1. rade trovy právneho zastúpenia v celkovej sume 26.915,72 Sk (893,44 eur).

Navrhovateľ v 1.rade si v konaní uplatnil i náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 72.487,70 eur ako satisfakciu pretože z viny okresného súdu a v priamej príčinnej súvislosti s jeho protiprávnym konaním utrpel masívny a mnohokrát sa opakujúci zásah do základných práv, najmä práva na prístup k súdu a práva vlastníť majetok.

Priznanie zadosťučinenia v peniazoch v zmysle ustanovenia § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. predpokladá, že iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Pre priznanie nemajetkovej ujmy však sama závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy nie je jediným a výlučným faktorom pre určenie zadosťučinenia v peniazoch. Právne relevantná len taká nemajetková ujma, ktorej vznik je v príčinnej súvislosti s neoprávneným zásahom.

Základným predpokladom uplatnenia majetkovej satisfakcie je existencia nemajetkovej ujmy, teda existencie skutočnosti, že došlo k neoprávnenému zásahu a nemajetková ujma už vznikla a preukázanie, že zásah do práv mal skutočne tvrdený následok. Preukázanie vzniku takéhoto následku zaťažuje poškodeného.

Navrhovateľ však uplatnenú nemajetkovú ujmu nijakým spôsobom neodôvodnil, neuviedol žiadne skutočnosti na preukázanie, že by ním vytýkaným nesprávnym úradným postupom zo strany okresného súdu došlo k negatívnym následkom v dôsledku, ktorých by mu bola spôsobená nemajetková ujma.

Ďalšou podmienkou pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody resp. náhradu nemajetkovej ujmy je preukázanie príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom majetkovej a nemajetkovej ujmy.

Predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu je existencia príčinnej súvislosti (kauzálny nexus) medzi škodnou udalosťou (nezákonným úradným postupom či nezákonným rozhodnutím) a vzniknutou ujmu. V právnej teórii sa týmto vzťahom označuje priama väzba vzťahov (objektívnych súvislostí), v rámci ktorého jeden jav (príčina) vyvoláva druhý jav (následok). O vzťah príčinnej súvislosti ide, ak je medzi nesprávnym úradným postupom a škodou vzťah príčiny a následku; ak bola príčinou škody iná skutočnosť, zodpovednosť za škodu nenastáva. Otázka príčinnej súvislosti nie je otázkou právnou, ide o jej skutkové posúdenie vo všetkých konkrétnych súvislostiach, pritom nie je rozhodujúce časové hľadisko, ale vecná súvislosť príčiny a následku, časová súvislosť ale napomáha pri posudzovaní vecnej súvislosti (R 21/1992).

O vzťah príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou ide vtedy, ak škoda - majetková resp. nemajetková ujma vznikla v dôsledku nesprávneho úradného postupu, teda ak je medzi nimi vzťah príčiny a následku, pri ktorom platí, že ak by nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, nevznikla by ani majetková či nemajetková ujma. V prejednávanvej veci navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno na preukázanie vzniku majetkovej a ani nemajetkovej ujmy v dôsledku ním tvrdeného nesprávneho úradného postupu. Navrhovateľ preukazoval príčinnú súvislosť medzi vytýkaným nesprávnym úradným postupom a vznikom ujmy skutočnosťou, že v prípade, že by nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu zo strany okresného súdu tak by k vzniku škody nedošlo.

Takto navrhovateľom uvádzaná príčinná súvislosť medzi vytýkaným nesprávnym úradným postupom a uplatnenou náhradou škody a nemajetkovej ujmy neobstojí nakoľko nejde o priamu príčinnú súvislosť, keďže nesprávny úradný postup zo strany Okresného súdu Veľký Krtíš nebol v príčinnej súvislosti s navrhovateľom uplatnenou náhradou škody.

Navrhovateľ v 1. a 2. rade nepreukázal v konaní, že škoda, ktorej náhradu si uplatnil mu vznikla. Majetkovou ujmu je strata majetkového prínosu, ktorý mohol navrhovateľ ako osoba oprávnená očakávať od svojho dlžníka (dlžníkov) pri obvyklom slede udalostí, nebyť nesprávneho úradného postupu. Zodpovednosť štátu za škodu predpokladá, že v priamej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom sa právo na plnenie proti dlžníkovi stane nevyhnutným pričom je vylúčené, aby bolo uspokojené iným zákonným spôsobom.

V zmysle uvedeného súd dovolil, že pokiaľ si navrhovateľ uplatnili pohľadávku na zaplatenie koncesionárskych poplatkov voči jednotlivým dlžníkom v občianskych súdnych konaniach, v ktorých nebolo vo veci samej právoplatne o tomto nároku navrhovateľa rozhodnuté, je vylúčené kvalifikovať túto ako škodu, pretože ešte môže byť v rámci tohto konania uspokojená. Totiž uplatnenie a vymáhanie pohľadávky voči dlžníkovi a zároveň jej uplatnenie ako náhrady škody sa vzájomne vylučujú a podmieňujú a až výsledok uplatnenia pohľadávky môže privodiť vznik škody. Z tohto pohľadu je návrh navrhovateľov podaný predčasne, nakoľko navrhovateľom škoda ešte nevznikla a môže im vzniknúť až po skončení občianskeho súdneho konania, kedy budú vedieť aj v akej výške a odkedy im vlastne aj začne plynúť premlčacia lehota (§ 19 zákona č. 514/2003 Z.z.). V prvom rade si teda navrhovatelia musia vysporiadať svoje nároky so subjektami zmluvných vzťahov a vo vzťahu k iným subjektom si môžu uplatňovať mimozáväzkovú zodpovednosť za vznik majetkovej ujmy až po tom, čo táto ujma zo záväzkových vzťahov vznikla, teda až vtedy ak právo navrhovateľov na plnenie nebolo a už nemôže ani byť uspokojené. Náhrady za plnenie, na ktoré je povinný priamy dlžník, sa preto nemožno úspešne domáhať na ďalších subjektoch z titulu ich zodpovednosti za škodu skôr, než vôbec majetková ujma vznikla.

Súd poukazuje i na skutočnosť, že Ústavný súd Slovenskej republiky Nález II. ÚS 148/08-81 zo dňa 24. júna 2008 prikázal Okresnému súdu Veľký Krtíš konať vo veci podania navrhovateľa v 1. rade z 24. júla 2006 urobeného elektronickou formou a podpísaného zaručeným elektronickým podpisom podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku s tým, že povinnosťou okresného súdu bolo opätovne sa zaoberať podaním navrhovateľa v 1. rade z 24. júla 2006 ako návrhom na začatie konania, ktorý bol urobený zákonom ustanovenou formou a postupovať vo vzťahu k nemu podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, pričom právne účinky tohto podania zostanú zachované s účinnosťou ku dňu jeho podania. Naplnenie tohto príkazu vyžadovalo, aby navrhovateľ opätovne predložil okresnému súdu pôvodné podanie nakoľko pôvodné nosiče DVD boli zo strany súdu navrhovateľovi vrátené. Navrhovateľ bol teda povinný doručiť okresnému súdu podanie pôvodne doručené 24.07.2006, ktoré malo obsahovať návrhy na začatie konania - vydanie platobných rozkazov. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že i napriek opakovaným výzvam Okresného súdu Veľký Krtíš na predloženie uvedeného, navrhovateľ podanie (DVD nosič), ktoré mu bolo vrátené už súdu nepredložil. Navrhovateľ ani nedoložil dôkazy, že návrhy ním predložené súdu na externom disku dňa 09.01.2013, sú identické s návrhmi doručenými dňa 24.07.2006. Navrhovateľ nemožnosť predloženia originálu DVD nosiča s pôvodnými návrhmi odôvodňoval skutočnosťou, že tento bol priložený k jeho ústavnej sťažnosti podanej na ústavnom súde a neskôr bol zaslaný Európskemu súdu pre ľudské práva. Návrhy predložené navrhovateľom v 1. rade dňa 09.01.2013 potom Okresný súd Veľký Krtíš posúdil ako nové návrhy a konania o nich následne v dôsledku nezaplatenia súdneho poplatku zamietol. Táto skutočnosť vyplynula z vyjadrenia predsedu Okresného súdu Veľký Krtíš zo dňa 09.06.2015.

Vo vzťahu k odporcom vznesenej námietky premlčania súd uvádza, že nárok navrhovateľa na náhradu škody v dôsledku nesprávneho úradného postupu nie je premlčaný. Podľa § 19 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci účinným do 31.12.2008 právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Odporca premlčanie odvodzoval odo dňa 24.07.2006, teda odo dňa kedy došlo k odmietnutiu prijatia návrhov podaných navrhovateľom na Okresný súd Veľký Krtíš. Tento moment však nie je totožný s momentom kedy sa navrhovateľ o vzniku škody dozvedel.

Súd vychádzal pri rozhodovaní zo skutkového stavu zisteného vykonaným dokazovaním, listinnými dokladmi založenými v spise, pričom prihliadol na ďalší obsah spisového materiálu (§ 120 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).

Navrhovateľ v 1. a 2. rade bol povinný v zmysle ustanovenia § 79 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku pravdivo opísať rozhodujúce skutočnosti a označiť dôkazy, ktorých sa dovoláva a ďalej prispieť k dosiahnutiu účelu konania pravdivým a úplným opísaním potrebných skutočností a označením dôkazných prostriedkov v zmysle § 101 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Súd teda vec prejednal

v intenciách tvrdení uvádzanými navrhovateľmi v návrhu a v priebehu konania, ktorými odôvodňovali svoj nárok.

Súd upustil od vykonania dokazovania navrhnutého navrhovateľom v 1. a 2. rade a to od vykonania výsluchu svedkov - predsedu Okresného súdu Veľký Krtíš v čase podania návrhov navrhovateľa v 1. rade t.j. dňa 24.07.2006, bývalej ministerky spravodlivosti SR Dr. Lucie Žitňanskej k preukázaniu nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Veľký Krtíš a od vykonania znaleckého dokazovania znaleckým ústavom Ekonomická univerzita v Bratislave pre odbor Ekónómia a manažment, odvetvie Kontroling vo vzťahu k účtovnej hodnote istiny koncesionárskych poplatkov a účtovnej hodnote príslušenstva koncesionárskych poplatkov. Súd navrhovateľom navrhnuté dokazovanie považoval za nadbytočné, nakoľko nesprávny úradný postup zo strany Okresného súdu Veľký Krtíš a

na preukázanie okolností odmietnutia zápisu návrhov podaných navrhovateľom v 1. rade na elektronickom nosiči dňa 24.07.2006 mal za preukázané a na viac odporca už na pojednávaní dňa 25.05.2015 uviedol, že nerozporuje, skutočnosť, že zo strany okresného súdu došlo k nesprávnemu úradnému postupu vo veci neprijatia návrhov.

Od vykonania znaleckého dokazovania súd upustil z dôvodu, že navrhovateľom navrhnuté znalecké dokazovanie bolo navrhnuté vo vzťahu k účtovnej hodnote istiny koncesionárskych poplatkov a účtovnej hodnote príslušenstva koncesionárskych poplatkov teda na preukázanie sumy, ktorú by navrhovateľ mohol na základe podaných návrhov dňa 24.07.2006 na DVD nosiči vymôcť keď táto suma podľa navrhovateľa zodpovedá skutočnej škode, čo však súd považoval za irelevantné vo vzťahu k predmetu konania a vykonania dokazovania, na ktoré sa súd prioritne zameril, nakoľko vykonaním tohto dokazovania by nebolo preukázané, že škoda vznikla keď nie je zrejmé či bol navrhovateľ v tom ktorom konaní úspešný a v akej sume.

Súd na základe právnych záverov mal po vyhodnotení vykonaného dokazovania za to, že navrhovateľ nepreukázal všetky zákonom predpokladané podmienky pre úspešné uplatnenie náhrady škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. , keď v konaní nepreukázal vznik majetkovej a nemajetkovej ujmy a príčinnú súvislosť medzi vytykaným nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Veľký Krtíš a vznikom majetkovej a nemajetkovej ujmy a preto návrh v celom rozsahu ako nedôvodný zamietol .

Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku teda podľa úspešnosti v konaní , ale úspešnému odporcovi náhradu trov konania nepriznal, nakoľko odporca si náhradu trov konania výslovne neuplatnil.